

WSPÓŁPRACA Z FACE 2020

SPIS TREŚCI

FACE - EUROPEAN FEDERATION FOR HUNTING AND CONSERVATION	3
WPROWADZENIE	4
POLSKI ZWIĄZEK ŁOWIECKI W ŚCISŁYM ZARZĄDZIE FACE	5
INTERGRUPA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	
“BIORÓŻNORODNOŚĆ, ŁOWIECTWO, OBSZARY WIEJSKIE”	6
“MANIFEST BIORÓŻNORODNOŚCI” - INSPIRACJA I WSPÓŁDZIAŁANIE	10
PTAKI WĘDROWNE - WSPIERANIE EUROPEJSKIEGO MONITORINGU	12
DUŻE DRAPIEŻNIKI - MINIMALIZACJA KONFLIKTÓW	16
STRATEGIA BIORÓŻNORODNOŚCI 2030 DOKUMNETEM SZEROKIEJ	
DYSKUSJI SPOŁECZNEJ	20
REGULACJE UE - KONTROWERSJE WOKÓŁ METALI CIĘŻKICH	24
KONTYNUACJA ŁOWIECKIEGO RZEMIOSŁA, GWARANTEM	
ZRÓWNOWAŻONEGO UŻYTKOWANIA POPULACJI DZIKICH ZWIERZĄT	26
POLOWANIA Z ŁUKAMI -	
POTENCJALNE WSPARCIE W ZARZĄDZANIU ZWIERZYNĄ	28
MISJA	30

FACE

Federacja organizacji łowieckich (FACE) utworzona została w 1977 roku, celem reprezentowania interesów ponad 7 milionów europejskich myśliwych, zrzeszonych w krajowych związkach łowieckich z 37 krajów Europy. Jest liczącą się organizacją pozarządową w tworzeniu i modyfikacji prawa w zakresie zarządzania zasobami przyrody Unii Europejskiej.

FACE promuje zasady zrównoważonego użytkowania zasobów przyrody w gremiach decydenckich Parlamentu Europejskiego i od ponad 30 lat jest członkiem Międzynarodowej Unii Ochrony Przyrody (IUCN).

Federacja na codzień współpracuje z przedstawicielami tego Parlamentu, głównie z europosłami - członkami Komisji ENVI, AGRI.

Współpracuje również z przedstawicielami Komisji Europejskiej oraz pozostałymi interesariuszami w kwestiach oddziaływania polowań na zachowanie zasobów przyrody na przyszłość.

W praktyce skupia się głównie na ocenie realizacji dyrektyw unijnych oraz porozumień międzynarodowych poprzez monitorowanie procedowanych regulacji .prawnych związanych z wykonywaniem polowań.

WPROWADZENIE

"Poland is a recognised cooperation partner for the conservation of biodiversity"

Torbjörn Larsson, Prezydent FACE

Aktywne uczestnictwo przedstawicieli Polski w unijnych gremiach parlamentarnych i komisyjnych w Brukseli, ma fundamentalne znaczenie dla ukierunkowania sprawności decyzyjnych, w przyszłym implementowaniu oraz egzekwowaniu przepisów prawa unijnego na poziomie krajowym.

Znacząca ilość procedowanych aktualnie projektów dokumentów oraz modyfikacji obecnych regulacji prawnych na poziomie Komisji Europejskiej oraz Parlamentu Europejskiego, dotyczących zachowania

i ochrony zasobów przyrody dla przyszłych pokoleń, w szczególności zapobiegania utracie bioróżnorodności, wymaga skutecznej orientacji w specyfice, niejednokrotnie konfliktogennej problematyki społecznej.

W tym kontekście, rutynowym działaniem Komisji Europejskiej jest wykorzystywanie merytorycznych opinii przedstawicieli państw członkowskich w procedowaniu przyszłych unijnych aktów prawnych. Uczestnictwo organizacji łowieckich, prawnych interesariuszy zarządzania zasobami dzikich zwierząt i ich siedliskami, musi być widoczne w sferze skutecznej kooperacji na wielu płaszczyznach.

Federacja FACE, zgodnie ze swoją działalnością statutową, jest w tym środowisku ambasadorem krajowych organizacji łowieckich z siedzibą ulokowaną nieopodal Parlamentu Europejskiego w Brukseli i poprzez tę bliskość uczestniczy w każdym etapie wielu unijnych projektów regulacji prawa.

Z troską o dobry wizerunek polskich osiągnięć i uczestnictwa w zarządzaniu populacjami dzikich zwierząt, z zadowoleniem przekazuję Państwu raport, dotyczący koordynacji zadań i aktualnej problematyki Federacji FACE.

Będąc członkiem Zarządu Głównego Polskiego Związku Łowieckiego w Warszawie i jednocześnie wice Prezydentem FACE, pozostaję szczerze zobowiązany wszystkim instytucjom i osobom za wspieranie moich działań w gremiach Zarządu i Sekretariatu FACE w Brukseli.

Jarosław Kuczaj

POLSKI ZWIĄZEK ŁOWIECKI W ŚCISŁYM ZARZĄDZIE FACE

FACE tworzą organizacje łowieckie z 37 krajów europejskich (wszystkie 27 krajów UE, oraz kraje należące do Rady Europy). Polski Związek Łowiecki wraz z pięcioma organizacjami łowieckimi z Wielkiej Brytanii, Hiszpanii, Włoch, Francji oraz Niemczech współtworzy ścisły zarząd tej Federacji.

Podczas Ogólnego Zgromadzenia FACE w Brukseli w 2019 roku dokonano wyboru na stanowiska vice Prezydentów zarządu Federacji, przedstawiciela Hiszpanii w osobie Ignacio Valle López-Dóriga oraz przedstawiciela Polski w osobie autora niniejszego raportu.

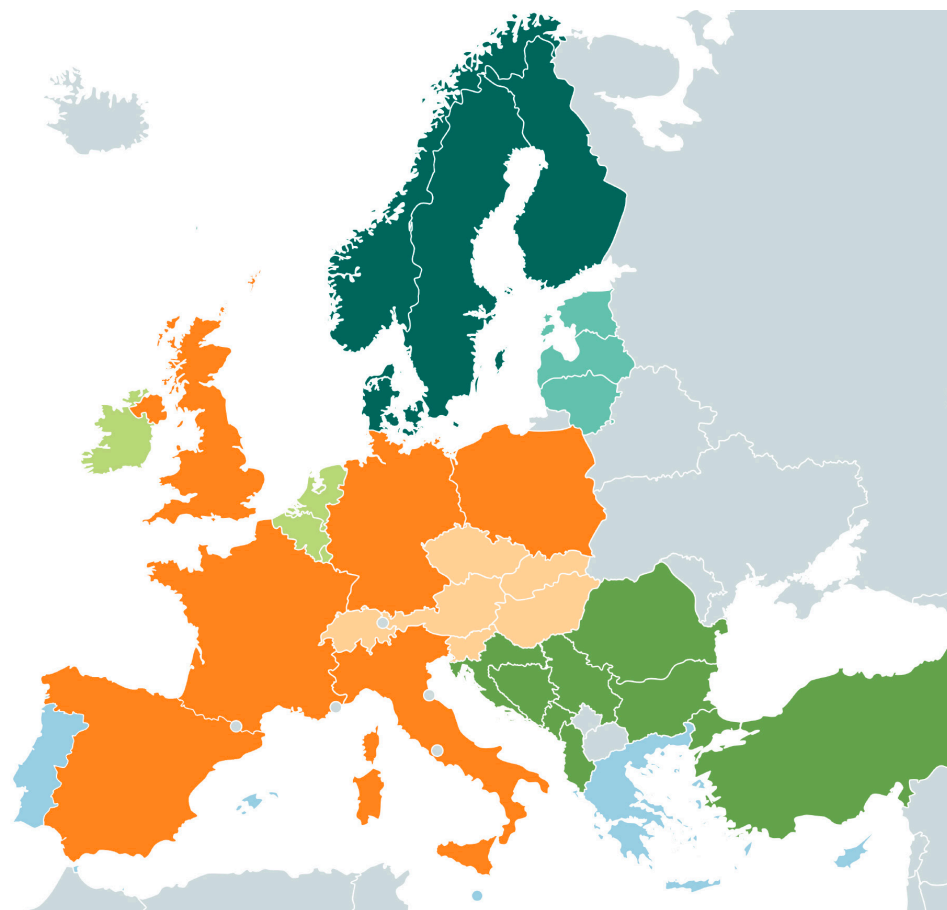
Uczestnictwo polskiego przedstawiciela w ścisłym zarządzie FACE jest dowodem zaufania w niezbędnym kierunku promocji wizerunku Polskiego Związku Łowieckiego, a także uczestnictwa w decyzyjności europejskiego systemu zarządzania zasobami przyrody.

Polska w Parlamencie Europejskim aktualnie reprezentowana jest przez 52 europosłów. Wielu z nich zasiada w komisjach, szczególnie ważnych w odniesieniu do bioróżnorodności - Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (Committee on the Environment, Public Health and Food Safety, ENVI) oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Committee on Agriculture and Rural Development, AGRI).

Polski Związek Łowiecki - w osobach swoich przedstawicieli jest upoważniony i może aktywnie uczestniczyć w tworzeniu lub modyfikacji specyficznych aktów prawnych i regulacji procedowanych w przestrzeni Parlamentu Europejskiego.

FACE Regions

- Atlantic Region
- Baltic Region
- Central Region
- Mediterranean Region
- Nordic Region
- South East Region
- The Big Six

INTERGRUPA PE

“BIORÓŻNORODNOŚĆ, ŁOWIECTWO, OBSZARY WIEJSKIE”

Intergrupa ta jest jedną z najbardziej aktywnych platform parlamentarnych, dająca możliwości merytorycznych dyskusji pomiędzy europosłami, a decydentami oraz przedstawicielami Komisji Europejskiej, a także wieloma uznanymi ekspertami. Skupiona jest wokół społecznej aktywności na rzecz zachowania zasobów przyrody (ang.: conservation) oraz społeczno-ekonomicznego i kulturowego znaczenia łowiectwa w obszarach wiejskich.

Intergrupa koncentruje swe działania wokół istoty oddziaływania polowań. Europosłowie - członkowie tego gremium są także inicjatorami wielu debat społecznych uwzględniających aktualne i pilne zagadnienia z przestrzeni rolnictwa, leśnictwa, w kontekście wykorzystania polowań, mogących zapobiegać sytuacjom konfliktogennym.

Na podstawie rekomendacji przedstawiciela Polski, autora niniejszego raportu, w roku 2019, na inauguracyjnym posiedzeniu tej międzyparlamentarnej platformy “Bioróżnorodność, łowiectwo, obszary wiejskie”, Pani **Andżelika Możdżanowska (Europejscy Konserwatyści i Reformatorzy - ECR)** wybrana została na stanowisko wice Prezydenta, na lata 2019-2024.

Obecnie prowadzone są starania, aby piąta, co do wielkości liczba polskich europosłów (52) w Parlamencie Europejskim aktywnie uczestniczyła w konsultacjach i wspieraniu zrównoważonych polowań będących stabilnym instrumentem zachowania bioróżnorodności. Członkami tej Intergrupy są również: Pani Beata Kempa (ECR) oraz Pan Bogusław Liberadzki (Socjaliści i Demokraci S&D).

Skład zarządu Intergrupy (stoją od lewej): **Marco Dreosto** (Włochy, ID), **Jérémy Decerle** (Francja, Renew Europe), **Elsi Katainen** (Finlandia, Renew Europe), Prezydent **Álvaro Amaro** (Portugalia, EPP), **Simone Schmiedtbauer** (Austria, EPP), **Alex Agius Saliba** (Malta, S&D), **Andżelika Możdżanowska** (Polska, ECR).

Istotne wydarzenia działań Intergrupy:

25.02.2021 r. Webinar “Polowania w ramach dyrektywy ptasiej”

Przewodniczący Intergrupy, Alvaro Amaro (EPP) z Portugalii, podkreślił znaczenie wyników badań łowieckich i wpływu polowań na zachowanie zasobów przyrody w Europie. Zwrócił szczególną uwagę na przydatną platformę informacyjną Federacji FACE pn.: **Manifest Bioróżnorodności (Biodiversity Manifesto)**, która służy obecnie wymianie doświadczeń wokół skupionych tam projektów uwzględniających inicjatywy na rzecz zachowania bioróżnorodności, tematu szczególnie aktualnego w przyszłym charakterze unijnej strategii bioróżnorodności 2030.

W panelu dyskusyjnym wśród wielu uczestników udział wzięła Pani Możdżanowska, zaznaczając potrzebę utworzenia europejskiego systemu monitorowania ptactwa wędrownego i szerokiej wymiany informacji pomiędzy krajami członkowskimi na temat stanu liczebności ich populacji w krajach będących na głównych szlakach ich migracji.

Inicjatywa ta została bardzo pozytywnie odebrana przez uczestników spotkania, ze szczególnym zainteresowaniem przedstawicieli międzynarodowej organizacji pozarządowej zajmującej się ochroną ptaków oraz ich siedlisk (**Birdlife International**) oraz reprezentantów porozumienia o ochronie afrykańsko-euroazjatyckich wędrownych ptaków wodnych **AEWA (Agreement on the Conservation of African-Eurasian Migratory Waterbirds)**.

Uczestniczący w spotkaniu przedstawiciel Komisji Europejskiej wyraził gotowość do przygotowań stosownej implementacji wskazanych szczegółów monitoringu. Rekomendacje członków Intergrupy nawiązujących do wymaganej w przyszłości współpracy międzynarodowej są podstawą do aktywacji projektów bilateralnych lub o szerszym zasięgu przez organizacje łowieckie różnych krajów UE, gdzie istotną rolę powinni odgrywać bezpośrednio myśliwi, oceniający zagęszczenie ptaków, terminy lęgów i wielkość przyrostu w miejscach lęgowych (nesting sites),

zagęszczenia w areale przelotów (resting sites during migrations), a także w europejskich miejscach zimowania (wintering sites).

18.11.2020 r. Kogezystencja z dużymi drapieżnikami: Kolejne kroki w zakresie zachowania i zarządzania

EU BIODIVERSITY STRATEGY RELOADED: MAKING SURE IT WORKS

30 June 2020
16:30 - 18:00
[online event]

Organised in conjunction with: **FACE** **ELO**

The conference is hosted by

- MEP Álvaro Amaro**
EPP, President of the Intergroup
- MEP Alex Agius Saliba**
S&D, Vice-President of the Intergroup
- MEP Elsi Katainen**
Renew Europe, Vice-President of the Intergroup

Moderator

- Dr Hilde Eggermont**
Coordinator of the Belgian Biodiversity Platform
Vice-Chair of the BiodivERsA Partnership

Keynote speech

- Humberto Delgado Rosa**
Director, Natural Capital, DG Environment
European Commission

Panel discussion:

- Kim Friedman**
Food and Agriculture Organization of the United Nations (FAO)
- Erik Gerritsen**
Senior Policy Analyst, IEEP
- Jurgen Tack**
Scientific Director, ELO

REGISTER NOW: www.biodiversityhuntingcountryside.eu

Podczas tej konferencji europosłowie z Finlandii, Włoch oraz Hiszpanii przedstawili przykłady narastających konfliktów kogezystencji człowieka z wilkami. Stanowisko Komisji Europejskiej odnośnie kogezystencji, dużych drapieżników z człowiekiem przedstawił Nicola Notaro, kierownik Działu Przyrody, Dyrekcji Generalnej ds. Środowiska jako przykład dla możliwego, przy odpowiednim dialogu oraz wykorzystaniu dobrych praktyk.

W panelu dyskusyjnym, na zaproszenie FACE wzięło udział przedstawiciel Polskiego Związku Łowieckiego,

expert grupy roboczej FACE ds. dużych drapieżników prof. Henryk Okarma, z Instytutu Ochrony Przyrody PAN Kraków. Zwrócił on uwagę na obecny status ochrony wilka w Polsce w oparciu o raporty państw członkowskich (art. 17 dyrektywy siedliskowej) wskazany w kryteriach ochrony jako niewłaściwy U1 (ang. unfavorable).

Wskazał na zadziwiającą sytuację, że mimo 7-krotnego zwiększenia się zasięgu bytowania wilków oraz ponad 4-krotnego wzrostu liczebności populacji, odnosząc się do raportu o stanie zachowania gatunku z 2006 roku, jego status w Polsce w aktualnym raporcie z 2018 roku nie uległ zmianie.

Stoją od lewej: **dr David Scallan**, Sekretarz Generalny FACE, **Alvaro Amaro**, Prezydent Intergrupy PE, **Andżelika Moźdzanowska**, wice Prezydent Intergrupy PE.

COEXISTING WITH LARGE CARNIVORES: NEXT STEPS IN CONSERVATION AND MANAGEMENT

18 Nov. 2020
16:00-18:00
[online]

WELCOME & CLOSING REMARKS

MEP Álvaro Amaro

President of the Intergroup

CO-HOSTED BY

MEP Juan Ignacio Zoido

Vice-President of the Intergroup

MEP Elsi Katainen

Vice-President of the Intergroup

INTRODUCTORY REMARKS

MEP Herbert Dorfmann

Intergroup Member

KEYNOTE SPEECH

Nicola Notaro

Head of Unit, DG ENV Nature Protection
European Commission

PANEL DISCUSSION

Dr. John Linnell

Norwegian Institute for Nature Research

Moritz Klose

Programme Lead Wildlife, WWF

Prof. Henryk Okarma

Institute of Nature Conservation, Krakow

Organised in conjunction with the
**European Federation for Hunting
and Conservation (FACE)**

INTERPRETATION: EN - ES // **REGISTER NOW**
www.biodiversityhuntingcountryside.eu

“MANIFEST BIORÓŻNORODNOŚCI” INSPIRACJA I WSPÓŁDZIAŁANIE

Platforma komunikacyjna pn.: **Biodiversity Manifesto** jest zbiorem wiedzy o projektach, dającą możliwość swobodnego wykorzystania i przepływu informacji z zakresu zarządzania zasobami przyrody, ich ochrony i użytkowania w Europie. Aktualnie skupia informacje dotyczące ponad 470 projektów będących ewidentnymi efektami działań myśliwych i ich organizacji, szczególnie w przestrzeni ważnych i uznawanych za cenne przyrodniczo obszarach chronionych.

Dzięki tej ogólnoeuropejskiej inicjatywie zauważalnym stał się m.in. projekt realizowany przez PGL Lasy Państwowe, dotyczący czynnej ochrony cietrzewia na gruntach leśnych w zarządzie Lasów Państwowych w Polsce.

Kolejnym projektem, promującym nasz kraj jest projekt dotyczący poprawy warunków bytowania ptactwa wodno-błotnego, obejmujący obrączkowanie oraz monitoring dzikich gęsi, a także zakładanie koszy lęgowych dla kaczek celem zwiększenia ich sukcesu lęgowego.

Merytoryczna analiza projektów pokazała, że 41% projektów dotyczy odtwarzania i wspierania bioróżnorodności na terenach wodno-błotnych.

Inicjatywy te merytorycznie - przyrodniczo wpisują się w koncepcję unijnej strategii bioróżnorodności 2030.

Skupione wokół tej platformy europejskie projekty stanowią istotną wiedzę, która korzystnie wzmacnia kreowanie przyszłej polityki użytkowania zasobów. Wielokrotnie sprawdzone w praktyce, lokalne, z początku mało znaczące inicjatywy mogą stanowić ważny element szerokiej aktywności polskich myśliwych, lokując ich jako istotnych partnerów na rzecz zachowania tych zasobów dla przyszłych pokoleń.

Zdaniem autora raportu, platforma komunikacyjna pn.: Biodiversity Manifesto jest znaczącą bazą wiedzy i przykładów dobrych praktyk, mogących wspierać procesy decyzyjne instytucji rządowych oraz samorządowych na poziomie krajowym i międzynarodowym.

Autor niniejszego raportu zwrócił się do leśników i myśliwych o bieżące aktualizowanie treści tej platformy o kolejne projekty prowadzone przez Lasy Państwowe i Polski Związek Łowiecki.

www.biodiversitymanifesto.com

PTAKI WĘDROWNE - WSPIERANIE EUROPEJSKIEGO MONITORINGU

Zarząd FACE uczestniczy w dialogu wokół pryncypiów dyrektywy ptasiej celem wskazywania wykonawcom polowań (myśliwym) aktualnych praktyk zrównoważonego użytkowania. Należy zaznaczyć, że Federacja FACE w latach 90-tych współtworzyła Porozumienie w sprawie afrykańsko-euroazjatyckich wędrownych

AEWA
African-Eurasian Waterbird Agreement

ptaków wodnych (**Agreement on the Conservation of African-Eurasian Migratory Waterbirds - AEWA**) i obecnie

jest uznanym partnerem w procesach modyfikacji przepisów prawnych na poziomie KE i PE. Zarząd Federacji kupia jednocześnie uwagę wokół postanowień Konwencji o zachowaniu dzikich gatunkach wędrownych (**Convention on the Conservation of Migratory Species of Wild Animals - CMS**).

W ostatnich latach zajmowano się monitoringiem populacjami gęsi w kontekście międzynarodowego planowania zarządzania poszczególnymi ich gatunkami w ramach Europejskiej Platformy Zarządzania Gęsiami (**European Goose Management Platform - EGMP**) w ramach AEWA. Wyniki najnowszych badań potwierdzają zauważalne „gotym okiem” istotne trendy

wzrostowe liczebności wielu populacji gęsi gęgawy, czy bernikli kanadyjskiej w wielu krajach zachodniej Europy.

W dniach 27-31 stycznia 2020 r., przedstawiciele FACE uczestniczyli w 19.-tym spotkaniu Grupy Specjalistów ds. Gęsi w Leeuwarden (NL). Spotkanie zostało zorganizowane przez Niderlandzki Instytut Ekologii (Netherlands Institute of Ecology), Niderlandzkie Centrum Migracji i Demografii Ptaków (Dutch Centre for Avian Migration and Demography - Vogeltrekstation) oraz Holenderskie Centrum Ornitologii Terenowej w Sovon (Sovon Dutch Centre for Field Ornithology). Naukowcy i eksperci badający populacje gęsi z Europy, Azji Wschodniej i Stanów Zjednoczonych, przy udziale FACE dyskutowali o istotnych problemach zarządzania ich populacjami w przyszłości.

Podczas konferencji podkreślono wpływ zmian klimatycznych na dynamikę ich populacji i wzorce migracji, ale także wzmożone konflikty społeczno-ekonomiczne wynikające z rosnącej populacji gęsi w Europie. Podkreślono, że doświadczenie myśliwych i ich działania w zakresie monitoringu i zarządzania populacjami są istotne dla środowisk naukowych.

Komisja Europejska w 2020 roku zorganizowała warsztaty eksperckie na temat gęsi gęgawy i bernikli białolicej. Ich celem był przegląd głównych zasad ustalania korzystnych wartości referencyjnych (Favourable Reference Values, FRV) przedstawionych w wytycznych KE stosowanych dla dyrektywy siedliskowej, a także wyznaczenie kierunku działań na spotkaniu międzynarodowej grupy roboczej AEWA EGMP w czerwcu 2020 roku. Pomimo jasno sprecyzowanych wytycznych wartości FRV, przedstawiciele niektórych państw pozostają nadal sceptyczni, do projektowanych nowych zasad zarządzania populacjami na trasach ich migracji.

Efektem tych spotkań zauważalnym stał się nieznaczny postęp w precyzowaniu ustaleń warunkujących zarządzanie w tym ochronę populacji gęsi gęgawy i bernikli białolicej. Znane są także postępy ustaleń dla gatunków gęsi krótkodziobej i gęsi zbożowej tajgowej. Oba te gatunki były użytkowane łowiecko poprzez adaptacyjne zarządzanie pozyskaniem (Adaptive Harvest Management – AHM).

Ptaki łowne w Europie: Przegląd statusu i priorytetów ich zachowania

Zachowanie zasobów przyrody w Unii Europejskiej opiera się przede wszystkim na dwóch głównych aktach prawnych - dyrektywie ptasiej z 1979 roku i dyrektywie siedliskowej z 1992 roku. Dyrektywa ptasia zapewnia i określa wspólne dla państw członkowskich ramy prawne dla zachowania, w tym ochrony wraz z możliwościami użytkowania populacji gatunków dzikich ptaków, naturalnie występujących gatunków dzikiego ptactwa i w ich siedliskach w całej UE. Specyfiką tej dyrektywy jest dbałość o wszystkie gatunki ptaków, w szczególności gatunki wędrowne, stanowiące autentyczne dziedzictwo przyrodnicze państw członkowskich. Skuteczna ochrona

FACE - EUROPEAN FEDERATION FOR HUNTING AND CONSERVATION

Europe's Huntable Birds A Review of Status and Conservation Priorities

December 2020

czynna wielu gatunków, jako jeden z elementów ich zarządzania ma w swym praktycznym znaczeniu koegzystencje ze zrównoważonym użytkowaniem tych populacji, posiadających potencjał naturalnego odtworzenia.

Na mocy dyrektywy ptasiej państwa członkowskie są zobowiązane do monitorowania trendów populacji i składania sprawozdań Komisji Europejskiej, obecnie odbywa się to co sześć lat. Pierwsze sprawozdanie państw członkowskich za lata 2008-2012 obejmowało ocenę statusu ponad 450 gatunków ptaków.

W dokumencie tym, po raz pierwszy kraje UE uwzględniły informacje na temat wielkości populacji i tendencji dotyczących ptaków w swoich krajach.

W 2020 roku zakończono sporządzenie drugiej edycji oceny za lata 2013-2018, w której zawarto również statystyki polowań na gatunki łowne, w sumie oceniono aktualny status ponad 500 gatunków.

Postanowienia Dyrektywy ptasiej są w pełni adekwatne, co do uznania legalności wykonywania polowań jako formy zrównoważonego użytkowania. Ograniczenia dotyczące wykonywania polowań, adresowane są do gatunków i ich populacji, których statystyki monitoringu wykazują trendy spadkowe. Dyrektywa ptasia jest zbiorem zasad ekologicznych i wymogów prawnych dotyczących polowań, które muszą być implantowane przez krajowe organy parlamentarne i dalej w trybie wykonawczym przez agendy rządowe - do realizacji.

Publikacja raportu Europejskiej Agencji Środowiska (European Environment Agency – EEA) o stanie przyrody UE w 2020 r. <https://www.eea.europa.eu/publications/state-of-nature-in-the-eu-2020> zawiera wyniki krajowych sprawozdań w ramach dyrektywy ptasiej (2013-2018) oraz szerszą ocenę różnorodności biologicznej całej Europy.

W raporcie opracowanym przez FACE pn.: **Europe's**

hunnable birds : A review of Status and Conservation Priorities, porównano stan, trendy i liczebność populacji wynikające z najnowszej oceny z 2020 roku z ocenami z lat 2008-2012. Ustalenia te mają kluczowe znaczenie, ponieważ dostarczają aktualną wiedzę o stanie populacji gatunków ptaków łownych, szczególnie tych wymienionych w załączniku II do dyrektywy ptasiej i omawia główne priorytety w zakresie ochrony i zarządzania https://www.face.eu/wp-content/uploads/2020/12/FACE_Report_Europe_Hunnable_Birds_2020.pdf.

Raport zawiera także statystyki dotyczące oceny presji i zagrożeń potencjalnie wpływających na ptaki łowne, zgłoszone przez państwa członkowskie do raportu o stanie przyrody UE.

FACE w swoim raporcie podkreśliła istotne powiązania między wykonywaniem polowań, a zachowaniem zasobów przyrody. W tym celu sprecyzowane zostały zalecenia do praktyki dotyczące przyszłości zachowania gatunków ptaków i ich siedlisk, konieczności monitorowania, prowadzenia badań i ogólnoeuropejskiej komunikacji, szczególnie ważnej w kontekście ptaków wędrownych.

DUŻE DRAPIEŻNIKI MINIMALIZACJA KONFLIKTÓW

Myśliwi odgrywają szczególną rolę w zachowaniu populacji dużych drapieżników i ich siedlisk, i poprzez skuteczny ich monitoring mogą wspierać ich zarządzanie z uwzględnieniem odpowiednich postanowień treści załączników dyrektywy siedliskowej.

Federacja FACE jako organizacja reprezentująca interesy ponad 7 milionów myśliwych w Europie działając w otoczeniu Parlamentu Europejskiego promuje zrównoważone zarządzanie dla zachowania dużych drapieżników. Oparte jest to na wiedzy naukowej o populacjach, jak również na wymiarze społecznym, aby skutecznie redukować ewentualne konflikty.

Platforma Unii Europejskiej na temat koegzystencji między ludźmi, a dużymi drapieżnikami

Została utworzona w celu promowania sposobów i środków minimalizowania konfliktów oraz znajdowania rozwiązań, pomiędzy interesami człowieka, a często konfliktogenną obecnością dużych drapieżników. Federacja jest istotnym partnerem tej unijnej platformy. Platforma ta jest przestrzenią do nawiązywania kontaktów z interesariuszami. W 2020 roku FACE aktywnie uczestniczyła we wszystkich spotkaniach Platformy.

Główne wydarzenia związane z Platformą UE dot. dużych drapieżników

Przedstawiciele FACE wraz z reprezentantami Fińskiego Związku Myśliwych uczestniczyła w konferencji na temat ochrony zwierząt gospodarskich w regionie alpejskim przed drapieżnikami (21-23.01.2020). Gospodarzami tego wydarzenia byli: Światowy Fundusz na rzecz Przyrody (World Wide Fund for Nature - WWF) i Europejska Organizacja Właścicieli Ziemi (European Landowners' Organisation - ELO).

Kolejne, siódme spotkanie plenarne tej platformy, w której wzięli udział przedstawiciele FACE odbyło się 9 czerwca 2020 r. w Brukseli. Wśród bieżących zadań zwracano szczególną uwagę na możliwościach czynnej ochrony wilków, uwzględniając zrównoważone polowania. Federacja podkreśliła znaczenie organizacji łowieckich jako ważnych partnerów projektów LIFE związanych z dużymi drapieżnikami i ich koegzystencją z człowiekiem.

Kluczową rolę myśliwych w monitorowaniu i zarządzaniu populacjami wilków wskazywała Federacja FACE podczas wspólnego webinarium organizowanego razem z Międzynarodową Radą Łowiectwa i Zachowania Dzikiej Zwierzyny (International Council for Game and Wildlife Conservation - CIC) oraz grupą roboczą Komisji Zachowania Gatunków, Międzynarodowej Unii Zachowania Przyrody pn.: Inicjatywa na rzecz dużych drapieżników w Europie (**Large Carnivore Initiative for Europe LCIE-IUCN**) dotyczącego zaangażowania zainteresowanych stron w monitoring dużych drapieżników. Wydarzenie to pozwoliło na ważną wymianę doświadczeń i dobrych praktyk pomiędzy myśliwymi, zainteresowanymi stronami i naukowcami, w celu wspólnego wspierania skutecznych i przejrzystych systemów monitorowania gatunku.

FACE grupa robocza ds. dużych drapieżników

Tą ważną grupę roboczą Federacji tworzą krajowi eksperci posiadający praktyczną wiedzę i doświadczenie dla zarządzania europejskimi populacjami dużych drapieżników.

Przy opracowywaniu i wdrażaniu dedykowanej polityki - czy to na poziomie krajowym, czy europejskim FACE poprzez uznanych ekspertów wykorzystuje niezbędną wiedzę na temat aspektów ekologicznych, prawnych i społeczno-ekonomicznych, dla zapewnienia merytorycznego aspektu dyskusji. Krajowi eksperci odgrywają ważną rolę w rozwijaniu bazy wiedzy niezbędnej dla procedowanych procesów unijnych.

Stanowisko FACE w sprawie wilków w Europie

We wrześniu 2020 roku, Zgromadzenie Ogólne FACE, przy udziale autora nieniejszego raportu, przyjęło formalne stanowisko w sprawie zarządzania wilkiem w Europie. Dokument ten wspiera działania organizacji łowieckich na poziomie krajowym.

Stanowisko wskazuje na zarządzanie poprzez zrównoważone użytkowanie łowieckie jako zapobiegające kłusownictwu, a także pozwalające minimalizować lokalne konflikty. Ponadto, podkreśla konieczność krajowych, a nawet regionalnych form zarządzania, w oparciu o unijne regulacje.

Organizacje łowieckie zrzeszone w FACE wskazują na konieczności prawidłowego interpretowania art. 19 dyrektywy siedliskowej, który przewiduje możliwość aktualizacji załączników zgodnie z osiągniętym postępem naukowym, wiedzy o wielkości populacji i zasięgu gatunku. Oznacza to możliwość przeniesienia niektórych populacji wilków z załącznika IV (ściśle chronione) do załącznika V (chronione, ale mogą podlegać zarządzaniu).

1. <https://www.face.eu/wp-content/uploads/2020/09/EN-FACE-position-on-wolves-in-Europe-1.pdf>

2. https://www.face.eu/wp-content/uploads/2020/03/FACE_trend_wolf_populations_Europe.pdf

Odbudowa populacji wilków w Europie

W październiku 2020 r. **Europejska Agencja Środowiska (European Environment Agency - EEA)** opublikowała kompleksowy raport oceny stanu przyrody i zachowania różnorodności biologicznej w UE (State of Nature in the EU) za okres 2013-2018 - przygotowany w oparciu o sprawozdania państw członkowskich na mocy art. 12 dyrektywy pasiej i art. 17 dyrektywy siedliskowej. W sprawozdaniu podkreślono, że populacje wilków w UE mają tendencje wzrostowe ich liczebności oraz że duże drapieżniki są jednym z głównych beneficjentów

przyznawanych środków ochrony podjętych na mocy dyrektyw. Federacja FACE dokonała analizy krajowych ocen populacji wilka. Wyniki pokazują wyraźną poprawę nie tylko w zakresie trendów populacyjnych, ale również jakości siedlisk i zwiększenia zasięgu występowania gatunku. Statystyki te, pomimo ich pozytywnych trendów dla gatunku są traktowane zachowawczo w podejmowanych próbach aktualizacji statusu tych drapieżników w Europie.

Porównując raporty o stanie zachowania przyrody (SON) z 2015 r., oceny wilka z właściwym stanem ochrony (ang.: favorable conservation status) nieznacznie zmniejszyły się z 19 (2007 - 2012) do 18 (2013 - 2018). W tym samym okresie liczba ocen wilka z niewłaściwym stanem ochrony (ang.: unfavorable conservation status) wzrosła z 13 do 19. Wynika to w dużej mierze z większej liczby nowo raportowanych ocen, spowodowanych zwiększeniem zasięgu występowania wilka w Europie.

<https://www.eea.europa.eu/publications/state-of-nature-in-the-eu-2020>

Federacja przeprowadziła szczegółową analizę zarządzania wilkiem w Europie. Raport ten przekazany został do Głównego Konserwatora Przyrody Ministerstwa Klimatu i Środowiska.

STRATEGIA BIORÓŻNORODNOŚCI 2030

KOOPERACJA SPOŁECZNA

NA WIELU POZIOMACH

Europejska Karta Łowiectwa i Bioróżnorodności

Meritum współczesnego zarządzania zasobami przyrody i polowaniami zawarte zostało w zbiorze (compendium) wskazań zasad oraz dobrych praktyk w **Europejskiej Karcie Łowiectwa i Bioróżnorodności (European Hunting on Hunting and Biodiversity)**, ogłoszonej przez Radę Europy w 2007 roku. Karta została aprobowana przez Komitet sterujący Konwencji Berneńskiej o zachowaniu dzikich gatunków fauny i jej naturalnych siedlisk (Convention on the Conservation of European Wildlife and Natural Habitats).

W ocenie autora raportu Karta powinna być promowana i wykorzystywana jako sprawdzony przewodnik dobrych praktyk w państwach członkowskich, ponieważ wskazuje obowiązki interesariuszy wraz z ich odpowiedzialnością dotyczące wykonawstwa polowań w kontekście zabezpieczeń ewentualnej utraty bioróżnorodności.

Zrównoważone polowania na obszarach chronionych

Koordinowane przez Komisję Europejską konsultacje, dotyczące wyłączenia 30% powierzchni wykorzystywanych obecnie również do polowań (w tym 10% obszarów ochrony ścisłej z zakazem zrównoważonych polowań) są przedmiotem debat społecznych we wszystkich krajach członkowskich Unii Europejskiej. Prace nad zapisami noty technicznej tego projektu Komisja Europejska prowadzi na poziomie grupy złożonej z krajowych ekspertów ds. dyrektywy ptasiej i siedliskowej (EU Expert Group on the Birds and Habitats Directive - NADEG) z udziałem reprezentacji FACE.

Aktywna współpraca z Federacją w kierunku wypracowania ważnych stanowisk jest nadal podstawą merytorycznego dialogu negocjacji wokół poszerzania zasięgu terenów ściśle chronionych.

Procedowany i konsultowany społecznie projekt dokumentu noty technicznej, dotyczący wyznaczania obszarów chronionych w oparciu o uzgodnione kryteria i wskazówki wykonawcze, w obecnym charakterze spotkał się ze sprzeciwem przedstawicieli agend rządowych i organizacji wielu krajów UE, w tym Polski (Polskiego Związku Łowieckiego).

Zdecydowanej krytyce tego dokumentu poddano projekt zapisu: *“Oznacza to, że obszary ściśle chronione powinny być zajmowane przez naturalnie występujące siedliska i gatunki oraz mieć dostateczną wielkość, same w sobie lub razem ze strefami buforowymi o niższym poziomie ochrony, aby zapewnić niezakłócanie naturalnych procesów, od których są zależne. Działalność dodatkowa, taka jak górnictwo, wędkarstwo, łowiectwo lub leśnictwo, nie jest zgodna z tym poziomem ochrony”.*

Z inicjatywy Zarządu FACE, autor raportu wraz z przedstawicielami polskiej grupy roboczej FACE ds. ptaków i siedlisk, przestali do Ministerstwa

Klimatu i Środowiska oraz do Ministerstwa Rolnictwa stosowne stanowiska, będące odmiennymi, negujące merytoryczne podstawy projektów zapisów proponowanych przez Komisję Europejską, odnoszących się do zakazu polowań na obszarach ściśle chronionych. Podjęte działania spowodowały uwzględnienie uwag wyrażonych w stanowisku w dokumencie polskich ekspertów grupy NADEG o następującej treści:

“Wyłączenie a priori jakiejkolwiek formy działalności łowieckiej w obszarach planowanych jako objęte ochroną ścisłą wydaje się nie być właściwe. W obszarach ochrony ścisłej działalność ta (rozumiana jako eliminacja pewnych grup zwierząt) może mieć znaczenie w kontekście walki z gatunkami inwazyjnymi, zwalczaniem chorób i pasożytów zwierzęcych, postępowania z gatunkami rodzimymi mogącymi mieć negatywny wpływ na siedliska przyrodnicze, zwłaszcza w sytuacji braku naturalnych reducentów – wilków, rysi i niedźwiedzi”.

Konsultacje treści projektu dokumentu Strategia Bioróżnorodności 2030 wymagają wzmożonej aktywności wszystkich interesariuszy. W roku 2020 na poziomie krajowym w Polsce, celem uruchomienia pożądanego trybu komunikacji i oceny wokół przewidywań wpływu skutków implementacji przyszłej strategii bioróżnorodności, na spotkaniu z Głównym Konserwatorem Przyrody, Panią Małgorzatą Golińską, w obecności Pani Andżeliki Możdżanowskiej, autor niniejszego raportu, zreferował newralgiczne oraz konfliktogenne postanowienia strategii. Uznano za niezbędne podjęcie wnikliwej i merytorycznej analizy jej założeń.

W nocy technicznej NADEG, projektowane zapisy winny podkreślać istotę i ważność (instrumentalną) zrównoważonych polowań, narzędzi predystynowanych do zachowania bioróżnorodności. Pani Możdżanowska uznała za potrzebę kontynuowania widocznego wkładu myśliwych i zarządców lasów w czynnej ochronie przyrody i powstrzymaniu utraty bioróżnorodności.

Autor niniejszego raportu jest w stałym kontakcie roboczym z Panem Edwardem Siarką, rządowym Pełnomocnikiem ds. Leśnictwa i Łowiectwa referując bieżące aktywności Polskiego Związku Łowieckiego na poziomie międzynarodowym, w szczególności uczestnictwa w procesie legislacyjnym Strategii Bioróżnorodności 2030.

Autor podkreślił ważną rolę w wymianie informacji, dotyczących projektowanych koncepcji zarządzania zasobami, jaką ma w planach Intergrupa PE „Bioróżnorodność, łowiectwo, obszary wiejskie” będąca istotną platformą dialogu dla wypracowania stosownych kompromisów społecznych pomiędzy twórcami prawa, Komisją Europejską, interesariuszami i ekspertami.

<https://www.face.eu/2021/01/high-level-meeting-with-polish-secretary-of-the-state-edward-siarka-and-face-vice-president-for-poland/>

Wspólna polityka rolna po 2020 roku

Zarząd Główny Polskiego Związku Łowieckiego w oparciu o materiały przygotowywane przez autora niniejszego raportu wnioskował pisemnie do polskich przedstawicieli w Komisji AGRI m.in. o szerszą definicję użytków rolnych, która obejmowałyby takie cechy krajobrazu jak drzewa, pasy zadrzewień liniowych, nabrzeżną roślinność drzewną, kamienne ściany (tarasy), rowy, oczka wodne.

W uzasadnieniu wniosku podano, że pozostawianie krzewów, pasów zadrzewień, żywopłotów, drzew wolnostojących, zagajników śródpolnych, oczek wodnych (elementów stanowiących ważne schronienie dla licznych gatunków przed drapieżnikami, miejsca lęgów, czy wodopju) szczególnie na terenach o tzw. Wysokiej Wartości Przyrodniczej (High Nature Value – HNV), staje się nieodzowne, aby zwiększać bioróżnorodność agrocenoz rolniczych, a tym samym podążać za Strategią Bioróżnorodności 2030.

Jednocześnie zwrócono uwagę na integracyjną definicję użytków zielonych, która powinna obejmować grunty wykorzystywane do uprawy traw lub innych zielnych roślin pastewnych rozsiewających się w sposób naturalny (samosiewnych) lub uprawianych (wysiewanych) i grunty które nie były objęte płodozmianem danego gospodarstwa rolnego przez okres co najmniej pięciu lat.

We wniosku kierowanym do europosłów podkreślono, że aby skutecznie zapobiegać utracie różnorodności biologicznej i powstrzymać zmianę klimatu, należy przeznaczyć odpowiedni odsetek Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFFROW) i Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) na te cele szczegółowe.

Czy w ramach nowej Wspólnej Polityki Rolnej jest miejsce dla przyrody? Przywracanie naturalności na terenach rolniczych

**CAN THE NEW CAP
MAKE SPACE FOR
NATURE?**

Bringing nature back to
agricultural lands.

ONLINE EVENT

23 September 2020 16:00-17:30 (CET)

www.face.eu/register

REGULACJE UNII EUROPEJSKIEJ KONTROWERSJE WOKÓŁ METALI CIĘŻKICH

Obecność Federacji FACE na poziomie Parlamentu Europejskiego, Komisji Europejskiej daje także możliwość bieżącego monitorowania procesów m.in. w zakresie ewentualnych zmian regulacji używania amunicji myśliwskiej. Wzmocniona aktywność organizacji łowieckich z przedstawicielami agend rządowych na poziomie krajowym w praktyce jest ważną siłą w ograniczaniu niekorzystnych dla wykonawców polowań (myśliwych), prób forsowania projektów w Parlamencie Europejskim.

Rozporządzenie UE dotyczące stosowania amunicji ołowianej na terenach wodno-błotnych.

W 2015 roku Komisja Europejska (KE) zwróciła się do Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA) o przygotowanie raportu dotyczącego śrutu ołowianego na terenach podmokłych w Europie https://echa.europa.eu/documents/10162/13641/echa_annex_xv_restriction_proposals_en.pdf/ed07424a-328d-88e0-b7c6-412251426582. Po trzech latach, w sierpniu 2018 r. wniosek ECHA został przesłany do KE. Aktualnie rozporządzenie KE 2021/57 z dnia 25 stycznia 2021 r. zmieniające załącznik XVII do rozporządzenia KE nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) w odniesieniu do amunicji śrutowej ołowianej na terenach podmokłych lub w ich pobliżu zobowiązuje

agendy rządowe państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego wprowadzenie zakazu stosowania amunicji ołowianej na terenach wodno-błotnych i wokół nich, z terminem wdrożenia w życie z dniem 25.01.2023 r.

Z inicjatywy autora raportu, przedstawiciela FACE, Zarząd Główny PZŁ aktywnie uczestniczył w procesie zmian regulacji unijnych, procedowanego rozporządzenia KE, ostatecznie przyjętego przez PE poprzez:

- Konsultacje merytoryczne z udziałem Głównego Konserwatora Przyrody RP oraz Sekretarza Generalnego FACE (26.11.2019 r.). Przedstawiono merytoryczne uwagi do ówczesnie procedowanego projektu rozporządzenia, proponując gotowe rozwiązania,
- Współdziałanie z Departamentem Leśnictwa resortu środowiska w ramach prac na posiedzeniach przedstawicieli ds. REACH (rozporządzenie UE przyjęte w celu poprawy ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska przed zagrożeniami, jakie mogą stwarzać chemikalia, przy jednoczesnym zwiększeniu konkurencyjności przemysłu chemicznego w UE. REACH oznacza rejestrację (Registration), ocenę (Evaluation), autoryzację (Authorisation) i ograniczenie chemikaliów (Restriction of Chemicals),
- Przesłanie do Głównego Konserwatora Przyrody w Ministerstwie Klimatu i Środowiska komentarza i propozycji zmian do proponowanych zapisów, spowodowanych wadliwą interpretacją definicji terenów wodno-błotnych, stref buforowych,

konieczności wydłużenia okresu przejściowego z 2 lat na 5 lat dla Polski oraz do stosowania w orzecznictwie domniemania winy,

- Przystanie opinii prawnej FACE do Prokuratora Generalnego oraz do Sekretarza Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości o bezprawnym domniemaniu winy mającym znamiona dyskryminacji, w której ktokolwiek, kto będzie w posiadaniu śrutu ołowianego w odległości 100 metrów od wody, zostanie uznany za winnego łamania prawa,
- Promowanie materiału video kierowanego do wszystkich europosłów - członków Komisji ENVI
<https://www.youtube.com/watch?v=ZKrLnomB7eU&t=7s>
- Opublikowanie z FACE notatki prasowej
https://www.face.eu/wp-content/uploads/2020/11/FACE_PR_23_10_2020_PL-1.pdf
- Kontakty i spotkania z przedstawicielami dedykowanych resortów (środowiska, rolnictwa, sprawiedliwości, rozwoju, pracy i technologii) oraz europosłami

Podjęto próbę zwrócenia projektu rozporządzenia

do prac Komitetu ds. REACH celem usunięcia merytorycznych błędów poprzez złożenie rezolucji przed głosowaniem na poziomie Komisji ENVI oraz podczas Sesji Plenarnej PE. Ostatecznie europosłowie zdecydowali o odrzuceniu rezolucji i przyjęciu projektu rozporządzenia w formie proponowanej przez KE.

Kolejne ograniczenia dla ołowiu we wszystkich rodzajach amunicji

W 2020 r. Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA) przygotowała wniosek dla KE dotyczący zakazu sprzedaży i używania ołowiu we wszystkich rodzajach amunicji. FACE uczestniczy na każdym etapie toczących się procesów minimalizacji wykorzystania ołowiu w amunicji myśliwskiej, wykorzystując zaangażowanie organizacji łowieckich i wnioski z dyskusji krajowych do promowania dobrych praktyk na arenie międzynarodowej.

<https://www.pzlowlow.pl/szeroki-zakaz-dla-olowiu-w-amunicji-kolejny-wniosek-ke/>

KONTYNUACJA ŁOWIECKIEGO RZEMIOSŁA, GWARANTEM ZRÓWNOWAŻONEGO UŻYTKOWANIA POPULACJI DZIKICH ZWIERZĄT

“W ojcowskiej opiece – trudne początki...”

Polska jest jedynym krajem w Europie, w którym prawo zakazuje nieletnim poniżej 18 roku życia udziału w zrównoważonych polowaniach.

Artykuł 2 Protokołu nr 1 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności mówi: „Nikt nie może być pozbawiony prawa do nauki. Wykonując swoje funkcje w dziedzinie wychowania i nauczania, Państwo uznaje prawo rodziców do zapewnienia wychowania i nauczania zgodnie z ich własnymi przekonaniami religijnymi i filozoficznymi”.

Z kolei art 48 Konstytucja RP stanowi, że: “Rodzice mają prawo do wychowania dzieci zgodnie z własnymi przekonaniami. Wychowanie to powinno uwzględniać stopień dojrzałości dziecka, a także wolność jego sumienia i wyznania oraz jego przekonania”.

FACE niezmiennie od wielu lat uczestniczy w działaniach na rzecz niezbędnej edukacji łowieckiej młodzieży, będącej warunkiem koniecznym kontynuacji przyszłego zarządzania zasobami przyrody, jako istotnego ludzkiego aspektu, pokoleniowo-rzemieślniczego, umiejętności wykonywania polowań.

Wspólnie z autorem niniejszego raportu zarząd Federacji FACE nadal czyni starania, by polskie prawodawstwo pozwalało młodzieży kontynuację łowieckiego rzemiosła, z poszanowaniem praw rodziców oraz ich zaangażowania w krzewienie kulturotwórczej tradycji.

Obecny w polskim prawodawstwie zakaz udziału nieletnich w polowaniach, prowadzi w konsekwencji do zakazu uprawiania turystyki łowieckiej przez rodziny europejskich myśliwych, które są pozbawieni możliwości wspólnych podróży, wybierają przyjazne ku temu inne kraje Europy.

W większości krajów Europy zachowanie zasobów przyrody, w tym ich ochrona (z ang.: conservation) jest podstawową częścią w projekcji edukacyjnej dzieci i młodzieży i zawiera prawo uczestnictwa w słusznym i sprawiedliwym podziale korzyści. Uczestnictwo młodzieży w polowaniach (nie zawsze zakończonych strzelaniem) jest ewidentnym przybliżeniem człowieka do natury, szacunku i radości egzystencji w tym bezpośrednim kontakcie.

Działania Federacji FACE wspierane są przez krajowe organizacje łowieckie z Europy, a także przez Intergrupę PE “Bioróżnorodność, łowiectwo, obszary wiejskie”. Federacja FACE mając na uwadze potrzeby powrotu do poprzedniego stanu prawnego, w 2018 zwróciła się do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o odstąpienie od zakazu aktu prawnego w ówczesnej formie.

<https://www.face.eu/2020/04/face-statement-proposal-to-allow-u-18s-participate-in-hunting-in-poland/>

W 2020 roku Federacja FACE aktywnie rekomendowała europosłom, a także posłom na sejm RP o konieczności zmiany polskich przepisów w tym zakresie, przedstawiając merytoryczne argumenty stojące za niezbędną zmianą zapisów ustawy.

Przedstawiciele zarządu Intergrupy Parlamentu Europejskiego w osobach Alvaro Amaro, Prezydenta oraz Andželiki Możdżanowskiej, vice Prezydenta wnioskowali do posłów na Sejm o konieczność zmiany ustawy prawo łowieckie, polegającej na zezwoleniu na uczestnictwo młodzieży w polowaniach, motywując go pozytywnymi oddziaływaniami na rozwój młodzieży, szczególnie w dobie negatywnych oddziaływań cyberprzestrzeni. Poprzez czynny udział w zrównoważonych polowaniach, młodzież uczy się również szacunku i wartości dla środowiska naturalnego.

<https://www.face.eu/2020/04/positive-move-for-hunting-and-conservation-in-poland-proposal-to-allow-u-18s-participate-in-hunting-in-poland-moves-to-next-stage/>

...są właściwą drogą w zdobywaniu doświadczeń”

POLOWANIA Z ŁUKAMI – POTENCJALNE WSPARCIE ZARZĄDZANIA ZWIERZYNĄ

W nawiązaniu do postanowień dyrektyw ptasiej i siedliskowej wykonywanie polowań z użyciem łuków nie jest zabronione na terenie unii europejskiej. Wskazania dobrych praktyk zawarte w Europejskiej Karcie Łowiectwa i Bioróżnorodności również przewidują wykonawstwo polowań z łukami, podkreślając ich mało agresywny i ekologiczny charakter wpływu na środowisko, w przeciwieństwie do oddziaływania amunicji broni palnej.

Powyższe uwarunkowania prawne oraz praktyczne doświadczenia łuczników w krajach, w których wykonywanie polowań z łukiem jest dozwolone, skłaniają autora niniejszego raportu do preferowania polowań z łukami, jako istotny element wsparcia zarządzania zwierzyną. Dotyczy to szczególnie przestrzeni konfliktogennej oddziaływania dzikich zwierząt terenów zurbanizowanych oraz aktywizacji działań w depopulacji dzików, w związku z zapobieganiem rozprzestrzeniania wirusa ASF.

Wykorzystując powyższy stan prawny oraz potrzeby zapobiegawcze zarząd Federacji FACE, Europejskiej Federacji Myślistwa Łuczniczego (European Bowhunting Federation, EBF), wystąpili do Ministra Rolnictwa

i Rozwoju Wsi w Polsce ze stosownymi rekomendacjami, wskazując pozytywy tej metody wykonywania polowań, zwłaszcza w sytuacjach nadzwyczajnych.

Europejskie doświadczenia z wykonywania polowań, głównie z łukami bloczkowymi, udowodniły i jednocześnie przekonały gremia decydenckie o ich niewielkim zagrożeniu dla osób postronnych i pokazały relatywnie wysoką efektywność polowań, przy zachowaniu przez łuczników bezwzględного rygoru i dyscypliny optymalnego dystansu oddawania strzałów.

Obecnie polowania z łukami, będące wsparciem dla zarządzania zwierzyną, szczególnie w sytuacjach nadzwyczajnych i konfliktowych dopuszczone jest w praktyce polowań w takich krajach jak: Francja, Węgry, Hiszpania, Belgia, Bułgaria, Finlandia, Turcja, Estonia, Słowacja, Włochy, Irlandia, Dania (w tym Grenlandia) oraz Białoruś.

Autor niniejszego raportu wykorzystując wiedzę i przykłady dobrych praktyk, mających stosowne poparcie społeczne w krajach sąsiednich jest przekonany, co do słuszności wdrożenia stosownych regulacji prawnych w Polsce.

MISJA

Organizacje łowieckie i ich statutowe organy są ważnymi partnerami w skutecznym zarządzaniu zasobami dzikich zwierząt, na wielu płaszczyznach współpracy z pozostałymi uprawnionymi uczestnikami tego procesu. Kierunek ten, jest zasadniczym nurtem dla przyszłych sukcesów, bez względu na ich kaliber, ale jednocześnie musi uwzględniać społeczne oczekiwania niezbędnych i skutecznych rozwiązań, celowych dla zrównoważonego rozwoju.

Nadrzędna celowość zachowania zasobów przyrody dla przyszłych pokoleń, winna skupiać wszystkie wysiłki i działania w duchu ich ochrony, poprzez mądre i zrównoważone ich użytkowanie.

W społeczności międzynarodowej wpisane jest to w znaczeniowej treści angielskiego słowa "conservation" – kluczowego dla Konwencji berneńskiej (BC 1979) oraz Konwencji Bioróżnorodności (CBD 1992).

Słuszny i sprawiedliwy podział korzyści, wynikający z uczestnictwa w zarządzaniu populacjami dzikich zwierząt, jest wynikiem osiągniętych kompromisów, prowadzących do wdrażania stosownych zasad.

Polski Związek Łowiecki, wraz z potencjałem swoich 130 tysięcy członków jest uznawanym partnerem wielu przedsięwzięć krajowych i międzynarodowych na rzecz zachowania zasobów dzikich zwierząt oraz zrównoważonego rozwoju.

Powyższa aktywność, kontynuowana w Zarządzie federacji FACE, stawia jednocześnie przed reprezentantami Polski konieczność opanowania profesjonalnego poziomu wiedzy oraz doświadczenia w niezbędnym obecnie międzynarodowym współdziałaniu.

